

“అమ్మా ఈ వీకెండ్ మనం ‘నాపా’ వైనరీస్ కి వెళ్దాం” అంటూ ముందే చెప్పేసింది మంగమ్మగారి అమ్మాయి.

ఇంకా గురువారం వస్తుండగానే “రేపొక్కరోజు ఆఫీసుకు వెళ్ళొస్తే వీకెండ్ వచ్చేస్తుంది” అంటూ వారాంతపు సెలవులలో ఎక్కడికి వెళ్ళాలని ముందుగానే ప్రణాళిక వేస్తుంటారు కూతురు, అల్లుడు.

“ఏం వుందక్కడ? సాయంత్రానికి ఇంటికి చేరగలమా?” అనడిగారు మంగమ్మగారు.

“రాత్రి ‘జెమిని’ టి.వి.లో వచ్చే సీరియల్ చూడలేకపోతామేమోనన్న బెంగ మీ అమ్మకు” చిన్నగా నవ్వి అన్నారు మంగపతిగారు.

అమ్మా నాన్నా వచ్చాక తెలుగు ఛానెల్స్ కి డబ్బు కట్టి కనెక్షన్ తీసుకుంది వాళ్ళమ్మాయి. భార్య భర్త ఉద్యోగాలకు వెళ్ళిపోతే పెద్దవాళ్ళిద్దరికీ టి.వి.తోనే కాలక్షేపం.

అమ్మాయి పనిచేసేది శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలో.

ఇంటినుండి ఉదయం ఏడింటికే బయల్దేరి, కార్లో దగ్గర్లో స్టేషను దాకా వెళ్ళి అక్కడ కారు పార్క్ చేసి రైల్వే శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోకు వెళ్తుంది. మళ్ళీ రావడం రాత్రి ఆరింటికే. అల్లుడు పనిచేసేది ‘శాన్ హాసె’ అనే ఊళ్ళో. అతను కార్లోనే వెడతాడు ఆ ఇరవై అయిదు మైళ్ళ దూరం.

శనివారం పొద్దున్నే బయల్దేరాలని అనుకున్నారు గనుక శుక్రవారం రాత్రికే ఫులిహోర గుజ్జు తయారుచేసి పెట్టింది మంగమ్మగారు. పొద్దున్న ఫలహారానికని చపాతీలు చేసింది.

ఇంకా ఎవరూ నిద్ర లేవకముందే తను లేచి అన్నం వండి ఫులిహోర, పెరుగన్నం సిద్ధం చేసి, తను తయారయి కూర్చుంది.

“అత్తయ్యగారికి ‘నాపా’ వ్యాళీ చూడాలని చాలా ఉత్సాహంగా వున్నట్టుంది” అంటూ అల్లుడు ఆటపట్టించాడు.

“ఇంతకీ అక్కడకు వెళ్ళి ఏం చూడబోతున్నామో చెప్పరే?” చిన్నపిల్లలా అడిగిందావిడ.

“అమ్మా ‘నాపా’ వ్యాళీలో ‘బెరింగర్ వైనరీస్’లో ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన ‘వైన్’ తయారవుతుంది. అక్కడంతా మైళ్ళ పొడవున ద్రాక్ష తోటలూ అవీ చాలా అందంగా వుంటుంది” అంటూ ఊరించింది కూతురు.

“త్రాగబోతూ రుచి అడగడం దేనికి అత్తయ్యగారూ?”

అక్కడకు వెళ్ళిన వాళ్ళు ఊరికే తోటలు చూసి రావడం కాదు ద్రాక్ష రసం రుచి చూడాలి..మాకైతే అలవాటను కోండి. మరి మీరు తట్టుకోగలరో లేదో” అర్ధోక్షిలో ఆపాడు అల్లుడు.

మంగమ్మగారి గుండె గుభేలుమంది. ‘అల్లుడు చక్కని అదుపాజ్జలలో పెరిగినవాడు. ఈ అలవాటు ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?’ ఆరాగా కూతురివైపు చూసింది.

“ఆయన నిన్ను భయపెట్టాలని చూస్తున్నారే అమ్మా” అంటూ నవ్వేసింది కూతురు.

వాళ్ళు ప్రయాణమయ్యేసరికి ఎనిమిది గంటలు దాటింది టైము. ఇంచుమించు గంటన్నర తరువాత ‘నాపా’ వ్యాళీ చేరారు. రోడ్డుకటూ ఇటూ మైళ్ళ పొడవున ద్రాక్ష తోటలున్నాయి.

పక్కనే వున్న కొండమీదకి వెళ్ళడానికి ‘గండోలా’ రైడ్స్

మామా, అల్లుడు తమకు తోచిన రకం అడిగి తీసుకున్నారు.

అక్కడకు వచ్చిన ఆడవాళ్ళు చాలామంది ఫ్రీ ఆఫర్ ని వదులుకోకుండా తీసుకుంటున్నారు. అందులో కొంత మంది చీరలలో వచ్చిన మధ్యవయసు ఇండియన్ లేడీస్ కూడా వుండడం చూసాక తను మాత్రం మడికట్టు కుని కూర్చుంటే కూతురికి అల్లుడికి నామర్దాగా వుంటుందినిపించి తనూ ఒక గ్లాసు అందుకున్నారు మంగమ్మగారు. ఆ ఊపులోనే ఎవరికన్న తను తక్కువ కాదని నిరూపించుకునేందుకు మూడు రకాల వైన్స్ ట్రైస్ట్ చేసిందా విడ.

అందరూ బయటకు వచ్చేస్తున్నప్పుడు అల్లుడు హెచ్చరించాడు. “జాగ్రత్త అత్తయ్యా. కళ్ళు తిరుగుతున్నట్టుగా వుంటే అలా కూర్చోండి. గాలిలో తేలిపోతున్నట్టు,

మంగమ్మగారు మరణాసాక్షం

ఏర్పాటు చేసారు. ‘క్యారేజి హవుస్’, ‘ఓల్డ్ స్టాన్ సెల్లార్స్’, ‘కేప్’ చూడడానికి టికెట్లు కొనుక్కుని లోపలికి వెళ్ళారు. సందర్శకులను ఒక గైడ్ దగ్గర వుండి పాతకాలంలో ఆ గుహలలో వైన్ ఎలా తయారు చేసేవారో, ఎలా స్టోర్ చేసేవారో వివరించి చూపించి అంతా తిప్పాడు.

జాకబ్ బెరింగర్ అనే అతను 1868లో జర్మనీ నుండి కాలిఫోర్నియాకు వచ్చి నాపా వ్యాళీలో చక్కని వినయార్బ్ పెంచే అవకాశం వుందని గ్రహించి అక్కడే స్థిరపడి ప్రస్తుతం ‘హాథన్ హవుస్’గా పిలవబడే చోట నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడట. ఈరోజున బెరింగర్ వినయార్బ్ ప్రపంచప్రసిద్ధి పొందిన ‘వైన్’ తయారీకి పేరు పొందాయి.

అక్కడక్కడ ఫోటోలు తీసుకున్నాక ‘వైన్ టేస్టింగ్’ సెంటర్ తీసుకువచ్చాడు గైడ్.

అక్కడ కొంటర్ల వెనకాల వున్న ఎజ్జుజుత్తు తెల్లపిల్లలు వచ్చిన సందర్శకులకు పొడుగాటి గాజుగ్లాసుల్లో వైట్ వైన్, రెడ్ వైన్ లాటివి రకానికి కాస్త చొప్పున ఉచితంగా వైన్ అందిస్తున్నారు.

“అత్తయ్యగారూ! వైన్ ఆరోగ్యకరమైన పానీయం..విస్కీ, బ్రాండ్ లాటిది కాదు. నాపా వ్యాళీకి వచ్చి వైన్ రుచి చూడకుండా వెళ్ళారంటే బొత్తిగా పల్లెటూరి వాళ్ళనుకుంటారు” అన్నాడు అల్లుడు.

“కొద్దిగా రుచి చూడమ్మా..బాగానే వుంటుంది. మేము ఇదివరకు వచ్చినప్పుడు మొదట సంకోచపడ్డాము. మా స్నేహితురాళ్ళను చూసి నేనూ నరదాగా రుచి చూసానంతే..నీకు నచ్చకపోతే వదిలేయి” అంది మంగమ్మగారి కూతురు.

మత్తుగా మబ్బుగా వున్నట్టు అనిపించవచ్చు. కంగారుపడకండి” అని.

అంతదాకా మామూలుగానే వున్న మంగమ్మగారికి కాస్త కళ్ళు మూతలు పడుతున్నట్టు, అడుగు తడబడుతున్నట్టు, మత్తుగా వున్నట్టు అనిపించడం మొదలయింది.

“కాస్త నా చేయి పట్టుకోవే చిన్నమ్మలూ! ఎలాగో వుంది. తూలి క్రింద పడతానో ఏమో..అంత పూజలూ వ్రతాలూ చేసినదాన్ని చివరకు ఈ పని చేసాను” అంటూ కూతుర్ని ఆసరాగా చేసుకుని నడిచింది.

“చిన్నప్పుడు చూసిన నాగేశ్వరరావు నినిమా గుర్తుకు వస్తున్నదా ఏమిటో? ‘మైకంలో వున్నాను, మన్నించాలి నా మాటలూ చేతలూ మన్నించాలి’ అంటూ పొడటం మొదలుపెడతావా?” మంగపతిగారు నవ్వుతూ అడిగారు.

దగ్గర్లో వున్న ఒక గట్టుమీద కూర్చుని గోడకు చేరబడి కళ్ళు మూసుకున్నారు మంగమ్మగారు.

“మీ నాన్నగారు నాకు తెలిసి ఎన్నడూ ఒక చుక్క మందు వాసన చూసిన వారు కాదు. ఆయనెలా తట్టుకున్నారంటావు?” కళ్ళు మూసుకునే కూతుర్ని అడిగిందా విడ.

మంగపతిగారితోబాటు కూతురు అల్లుడు కూడా ఫకాలున నవ్వారు.

“అమ్మా నిన్ను ఏడిపించడానికి ఆయన ఏదేదో చెప్పి భయపెడితే నువ్వు నిజంగా ఆ ‘వైన్’ తాగడం వల్ల మత్తుగా, కళ్ళు తిరిగినట్టు వుందని ఊహించేసుకున్నావంటే. వాళ్ళు రుచి చూడమని ఇచ్చే ఆ కాస్తా త్రాగితే ఏమీ తేడా అనిపించదు. నీకేమీ కాలేదు. పద వెడదాం” అంది కూతురు.

డా.తంగిరాల మీరా సుబ్రహ్మణ్యం

వాళ్ళు ముగ్గురూ కలిసి తనను ఆట పట్టిస్తున్నారని అప్పటికర్థమయింది మంగమ్మగారికి.

“అత్తయ్యగారూ! మన బంధువుల్లో మీ పేరు మారు మోగిపోతోంది” అని అల్లుడూ

“ఎంతైనా మంగమ్మ మోడ్రన్ మనిషిలే అమెరికా వెళ్ళి ‘వైన్’ రుచి చూసి వచ్చింది అని నీ గురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటారు” అంటూ మంగపతిగారూ నవ్వుతుంటే ముసి ముసిగా నవ్వి గబ గబ వెళ్ళి కారెక్కి కూర్చున్నారు మంగమ్మగారు.

ఆదివారం రోజున ‘శాంటక్లారా’ లో హోటల్ సితారాలో భోజనానికి వెళ్ళామన్నది మంగమ్మగారి కూతురు. ఆరోజు అక్కడ దోసె క్యాంప్ వున్నదట. మామూలుగా భోజనాని కయ్యే పది డాలర్లలోనే రకరకాల దోసెలు సర్వ్ చేస్తార్ల.

‘సితారా’లో కూర్చుని పాతకాలం ‘మధుమతి’ నినిమా లోని పాట ‘ఆజారే పర్ దేశీ’ వింటూ నాలుగైదు రకాల దోసెలు రుచి చూసాక వేరే పళ్ళెం తీసుకుని వెళ్ళి కావల్సి నవి రెండు మూడు కూరలు, ‘మెంతి రైస్’ వడ్డించుకుని

తెచ్చుకున్నారు మంగమ్మగారు.

ఆవిడ ప్లేటులో ఎఱ్ఱగా నూనె తేలుతున్న కూరని చూస్తూ “అత్తయ్యా అటువైపు బాక్స్లో లాంబ్ కర్రీ పెట్టాడు. అది గానీ వడ్డించుకున్నారా? మీరు కళ్ళజోడు మరిచిపోయి వచ్చినట్టున్నారు. పైన కూరలపేర్లు రాసి పెట్టారు. చూసుకున్నారా?” అనడిగాడు అల్లుడు.

మంగమ్మగారి ముఖం మాడిపోయింది. ‘అయిపోయింది. వైదీక బ్రాహ్మణ ఆచారం మంట కలిసిపోయింది’ అనుకుంటూ కళ్ళు మూసుకుందావిడ.

ఆవిడ వాలకం చూసి కంగారుపడింది కూతురు. “అమ్మా నువ్వు ఘోరమైన అనాచారానికి పాల్పడ్డావను కుని దిగులు పడిపోకు. ఇది వెజిటేరియన్ హోటల్. ఇక్కడ మాంసాహారం వుండదు. మీ అల్లుడి సంగతి నీకింకా అర్థం కాలేదా?” అంది ఓదార్పుగామీద చెయ్యి వేసి. మంగపతిగారూ, అల్లుడూ ఒకటే నవ్వుతుంటే అలిగి మూతి ముడుచుకు కూర్చున్నది మంగమ్మగారు.

“కోపగించుకోకండి అత్తయ్యగారూ.. ఏదో సరదాగా

అన్నాను” అన్నాడు అల్లుడు.

అందరూ ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు అన్నారు మంగమ్మగారు “రేపు నేను ఉపవాసం. నిన్న ద్రాక్షరసం రుచి చూసిన దానికి, ఇవాళ లాంబ్ కర్రీ ఏమో అనుకున్నదానికి పరిహారంగా”

“ఇంతకీ మీరు ఆ కూర రుచి చూడనే లేదు. ‘చికెన్ సిక్స్టీ ఫైవ్’ లాగా ‘ఆలూ సిక్స్టీ ఫైవ్’ అనే కూర అత్తయ్యా అది. చాలా బాగుంది” నవ్వుతూ అన్నాడు అల్లుడు.

“చాలు బాబూ కొత్తపేర్లు చెప్పి భయపెట్టకు. మంగమ్మకూ మాంసాహారానికి ఆమడ దూరం..” అందావిడ నవ్వేసి.

“కానీ మంగమ్మగారు మదిరాపానం చేసారు” ముసి ముసిగా నవ్వుతూ అన్నారు మంగపతిగారు.

